نگاه

ESPN

«پدری»، ستاره درخشان بارسا

برد خانگی در نیوکمپ بیشتر از سه امتیاز ارزش داشت؛ مصاف با سویا از هر نظر برای بارسلونا مهم بود. آنها می‌دانستند اتلتیکومادرید بازی‌اش را برده و اگر غفلت کنند باز هم از کورس قهرمانی عقب می‌مانند. از طرفی سویا هم ۵۷ امتیازی بود و گذشتن از سد این تیم صعودش به رده دوم جدول را قطعی می‌کرد. بارسا با تک گل ستاره‌ای به نام پدری به هدفش رسید تا بالاتر از اتلتیکو و سویا پشت سر رئال‌مادرید باشد و همچنان امیدوار بماند. در نیمه اول خبری از گل نبود، ولی در نیمه دوم کاتالان‌ها برای غلبه بر حریف عزم‌شان را جزم کردند. در دقیقه ۷۲ پدری قدر موقعیت ایده‌آل به دست آمده را دانست. هافبک ۱۹ ساله با یک شوت سرکش دروازه سویا را باز کرد تا نتیجه مدنظر رقم بخورد. ژاوی هرنانذز تیمی ساخته که برخلاف گذشته توانایی شکست هر تیمی را دارد. بارسا با هدایت این مربی خوش‌فکر تلاش می‌کند امتیازهای از دست رفته را جبران کند و اگرچه ۱۲ امتیاز اختلاف با رئال کماکان پابرجاست، ولی به گفته سرمربی، آبی‌واناری‌ها به جنگیدن ادامه خواهند داد: «هنوز روز کاغذ شانس داریم و تا آخرین لحظه به جنگیدن ادامه می‌دهیم. رئال تیم قدرتمندی است، ولی آنها هم شاید امتیاز از دست بدهند. تا زمانی که فرصت باقی باشد دست از تلاش برنمی‌داریم.» گلی که پدری به سویا زد ژاوی را به یاد یکی از گل‌های گذشته‌اش انداخت: «این گل شبیه گلی بود که در ترکیه به گالاتاسرای زدم. پدری، بازیکن فوق‌العاده‌ای است. شاید خیلی‌ها به استعداد او پی نبرده باشند، ولی این گل سه امتیازی توانایی‌های این بازیکن را ثابت کرد. در آینده باز هم او را تشویق خواهم کرد که از قدرت شوت‌زنی‌اش مقابل رقبا استفاده کند.» لیگ اروپا تنها تورنمنتی است که بارسا می‌تواند به جام برسد. تیم ژاوی پنج‌شنبه شب در فرانکفورت با آینتراخت بازی می‌کند و انتظار می‌رود بارسا تکلیف صعودش را در همین بازی رفت از مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ اروپا روشن کند.

مترجم: شیوا نوروزی

لیگ برتر

دنیا حیدری

روز سخت قعرنشینان

خیز استقلال برای هت‌تریک مقابل پیکان

هفته بیست و چهارم لیگ برتر امشب با برگزاری سه دیدار گل‌گهر - پدیده، ذوب‌آهن - نفت مسجدسلیمان و استقلال - پیکان به پایان می‌رسد تا کرکره رقابت‌های لیگ تا پایان ماه مبارک رمضان پایین کشیده شود. تعطیلات یک ماهه‌ای که این فرصت را در اختیار تیم‌های حاضر در رقابت‌های جام حذفی و لیگ قهرمانان می‌گذارد تا بی‌دغدغه به مسابقات خود بپردازند.

■ نبرد آسان

استارت آخرین روز هفته بیست و چهارم ساعت ۲۰ امشب و در سیرجان‌زده می‌شود، جایی که گل‌گهر خود را مهیای پذیرایی از شهرخودرو، قعرنشین رقابت‌های لیگ برتر می‌کند. تیمی که برای بقا می‌جنگد، اما راه دشواری برای دستیابی به این مهم دارد، آن هم مقابل تیم پرمهره قلعه‌نویی که همچنان امیدوار است با بازگشت شش امتیاز کسر شده به جمع مدعیان بالای جدول بازگردد. گل‌گهر بعد از دو سال و دو ماه قرار است امشب در ورزشگاه قاسم سلیمانی برابر هوادارانش به میدان برود و این فرصت خوبی است برای قلعه‌نویی و یارانش تا با کنار زدن حریف قعرنشین مشهدی تعداد بردهای این فصل خود را افزایش دهند.

■ امید مسجدسلیمان برای جدایی از قعر

۳۰ دقیقه پس از آغاز مصاف یاران قلعه‌نویی با پدیده، سوت بازی ذوب‌آهن با نفت مسجدسلیمان در اصفهان به صدا درمی‌آید. نماینده سبزپوش اصفهان که با چهار برد متوالی سال گذشته توانست خود را از انتهای جدول جدا کند و به رده هشتم دست یابد، امشب در دیداری خانگی برابر مسجدسلیمانی به میدان می‌رود که با وجود تغییرات پی‌درپی در کادر فنی همچنان در قعر جدول بسر می‌برد. بعد از ناکامی‌های کسب شده توسط کمالوند، سکان هدایت این تیم به دست محمود فکری سپرده شد، اما این تغییر نیز دردی از مسجدسلیمان دوا نکرد تا انتخاب بعدی برای بقای این تیم در لیگ برتر مهاجری باشد. هدفی که اگر چه نشدنی نیست، اما با توجه به شرایط نفتی‌های این شهر در جدول و نتایج کسب شده مأموریتی بس دشوار است که استارت آن برای سرمربی جدید از مصاف با ذوبی‌های متحول شده در اصفهان زده می‌شود.

■ پیکان‌سواری برای قهرمانی

گل سرسبد بازی‌های این هفته اما بی‌شک رویارویی استقلال با پیکان است. دیداری که ساعت ۲۰:۴۵ امشب در ورزشگاه آزادی آغاز می‌شود، آن هم در شرایطی که آبی‌پوشان مجوز حضور ۳۰ درصدی هواداران‌شان را هم برای این بازی گرفته‌اند.

شاگردان مجیدی همچنان تنها تیم بدون باخت لیگ هستند، آن هم با در اختیار داشتن بهترین خط دفاع که حتی جدایی مرادمند و یزدانی نیز خللی در آن ایجاد نکرد تا آبی‌های پایتخت با ادامه روند موفقیت‌آمیزی که هفته‌هاست در پیش گرفته‌اند ضمن در اختیار داشتن صدر جدول، اصلی‌ترین مدعی قهرمانی باشند، خصوصاً با فاصله شش امتیازی که با رقیب دیرینه خود پرسپولیس در رده دوم جدول ایجاد کرده‌اند. استقلال در دور رفت پیکان را با حساب ۳ بر صفر از سد راه برداشت و امشب در پی تکرار نتیجه‌ای مشابه برابر دیدگان هوادارانش است. پیکان اما بی‌شک برای جبران مافات قدم به میدان می‌گذارد، به خصوص که استقلال در رقابت‌های حذفی نیز پیکانی‌ها را شکست داده و حالا این تیم جز به انتقام نمی‌اندیشد. انتقامی که گرفتن آن کار چندان ساده‌ای نیست، وقتی شاگردان مجتبی حسینی بعد از پیروزی مقابل ذوبی‌های اصفهانی پنج هفته‌ای است که رنگ برد به خود ندیده‌اند و دروازه استقلال تا هفته بیست و سوم تنها هشت مرتبه باز شده است، اما همانطور که تیم هفتم جدول در اندیشه پیروزی است، مجیدی هم برای دستیابی به هدفی که در سر می‌پروراند و نزدیک‌تر کردن تیمش به جام قهرمانی این فصل به چیزی جز برد فکر نمی‌کند. نتیجه‌ای که در همین فصل دو مرتبه موفق به کسب آن برابر پیکانی‌های تهرانی شده است. پیروزی در این بازی برای مجیدی اهمیت بالایی دارد، چراکه استقلال سال‌هاست رنگ قهرمانی به خود ندیده و کسب هر امتیاز در لیگ، آبی‌پوشان را به این عنوان نزدیک و نزدیک‌تر می‌کند و بی‌شک مجیدی حاضر به از دست دادن این فرصت طلایی نیست، خصوصاً که خوب می‌داند کوچک‌ترین لغزش می‌تواند شانس رقیب دیرینه سرخپوش را برای ادامه روند قهرمانی‌هایش بیشتر کند و این به هیچ عنوان خوشایند آبی‌پوشان، سرمربی جوان آن و هوادارانی که قرار است بعد از مدت‌ها از روی سکوها به تماشای بازی تیم محبوب خود بنشینند، نیست.

حمله دلالان و نامدیران به مربی موفق تیم ملی

گزارش
فریدون حسن

دلال‌ها دوباره دست به کار شده‌اند، باز هم بوی کباب جام جهانی به مشام‌شان خورده و حالا می‌خواهند هر طور شده آدم خودشان را روی نیمکت تیم ملی فوتبال بنشانند، حتی به قیمت رفتن دراگان اسکوچیچ! مربی موفقی که در اوج ناامیدی ایران هدایت تیم ملی را برعهده گرفت و کاری کرد کارستان. اصلاً مسائل فنی به کنار از اخلاق، مرام و جوانمردی به دور است با مردی که مقتدرانه‌ترین صعودمان به جام جهانی را رقم زد، اینگونه برخورد کنیم. مردی که دوستش داریم و این احساس متقابل است. با این حال دلال جماعت این حرف‌ها را نمی‌فهمد و اینجاست که باید از آقایان فدراسیون‌نشین انتظار داشت که زیر بار حرف دلال جماعت نروند.

حمیدرضا نیک‌عهد | جوان

اخلاق و جوانمردی همان چیزهایی که ما همیشه از آنها دم می‌زنیم، اما گاهی اوقات یکی مثل مصطفی دنیزلی باید حرفی بزند و در گوشمان زمزمه کند که باید قدردان باشیم.

«زمانی که اسکوچیچ سرمربی ایران شد همه از این تیم قطع امید کرده بودند و در آستانه حذف از مسابقات انتخابی جام جهانی بود، اما این مربی موفق شد تیم ایران را زنده کند. زمانی که اسکوچیچ به تیم ایران آمد، هیچ امیدی به این تیم نبود، اما این مربی کار کرد و نتایج فوق‌العاده‌ای هم گرفت. اینکه می‌گویید یک مربی قوی‌تر بیاید، در درجه اول باید ببینید بازیکنان، مربی را قبول دارند یا خیر! اینکه مربی بزرگ‌تر یا کوچک‌تر باشد مدنظر نیست، مهم این است که بازیکنان آن مربی را قبول داشته باشند.»

این حرف‌های مصطفی دنیزلی، مربی نام‌آشنای ترکیه‌ای است که به ما یادآور می‌شود دراگان اسکوچیچ در چه مقطعی سرمربی تیم ملی شد، ولی ما مثل همیشه همه چیز را خیلی زود فراموش کردیم و حالا باز هم نه به دنبال سرمربی که دنبال یک نام بزرگ می‌گردیم برای اینکه برویم جام جهانی؛ بیایید به عقب برگردیم.

ایران در پایان مرحله اول رقابت‌های انتخابی جام جهانی با هدایت مارک ویلموتس بلژیکی بعد از باخت به عراق و بحرین در آستانه حذف از رقابت‌ها قرار گرفت. ۱۷ بهمن‌ماه ۱۳۹۸ وقتی هیچ کدام از گزینه‌های داخلی و خارجی که امروز مدعی جانشینی اسکوچیچ هستند، هدایت تیم ملی را نپذیرفتند، فدراسیون با مربی کروات صنعت نفت آبادان به توافق رسید و او هدایت ایران را برعهده گرفت تا یک کار بزرگ را انجام دهد.

ایران در بازی‌های دور برگشت که در بحرین برگزار می‌شد باید چهار برد به دست می‌آورد. پیروزی بر کامبوج و هنگ کنگ بدیهی بود، اما عراق و بحرین داستان متفاوتی داشتند. تمام آنها که دستی بر آتش فوتبال دارند خوب می‌دانند که حتی برترین تیم‌های فوتبال دنیا هم زمانی که با چنین چالش مرگباری روبه‌رو می‌شوند به مشکل برمی‌خورند و شاید خیلی‌ها نتوانند از پس آن برآیند، اما اسکوچیچ که امروز به شدت مورد بی‌مهری‌مان قرار گرفته از این امتحان سخت سربلند بیرون آمد و با چهار پیروزی خوب ایران را به عنوان صدرنشین گروه راهی دور دوم رقابت‌های انتخابی کرد و در مرحله دوم هم اینقدر قدرتمندانه نتیجه گرفت که پیش از سه بازی آخر مقابل امارات، کره جنوبی و لبنان، صعود ایران به قطر ۲۰۲۲ قطعی شد.

این چند سطر هرچند تکراری است و بارها شنیده و خوانده شده، اما گویا باید هر روز جلوی چشم‌مان باشد تا فراموش نکنیم که حداقل از نظر اخلاق و جوانمردی ورزش برخورد امروزمان با اسکوچیچ درست نیست، اینکه بیفتیم دنبال نام‌ها تا در جام جهانی یک مربی بزرگ داشته باشیم. خب قبلاً نداشتیم؛ با برانکو در ۲۰۰۶ آلمان چه نتیجه‌ای گرفتیم؟! با کی‌روش در دو جام جهانی چگونه کار کردیم؟! آیا قرار است مربیان بزرگ‌تر از این دو جانشین اسکوچیچ شوند؟!

انصاف هم خوب چیزی است، حرف‌های دنیزلی را دوباره مرور کنیم؛ اسکوچیچ در روزهایی که همه ما ناامید بودیم، خیلی عالی و کامل کار کرد. اینکه چگونه آمد الان مهم نیست، شاید او را آوردند که با کمترین هزینه از مسابقات مقدماتی جام جهانی حذف شویم، اما مرد کروات آمد و کار کرد و در اوج ناامیدی مقتدرترین صعود ایران به جام جهانی را رقم زد. مسائل فنی و فوتبالی به کنار، آیا اخلاق به ما اجازه می‌دهد که با او چنین برخوردی داشته باشیم؟

یادمان نرود برخی از همین گزینه‌های وطنی که امروز نام‌شان برای جانشینی اسکوچیچ مطرح است دو سال قبل دست رد به سینه تیم ملی زدند، چرا؟ چون حذف شده تلقی‌مان می‌کردند، اما حالا پای حضور در جام جهانی در میان است. میدانی که با زحمت و تلاش دیگران مهیا شده و آماده‌خواران و دلالان خوب می‌دانند چگونه باید از آن استفاده کنند. اتفاقاً ما هم بر این باوریم تیم ملی یک مربی بزرگ برای حضور در قطر لازم دارد، اما اگر در حال حاضر بزرگ‌تر و موفق‌تر از اسکوچیچ سراغ دارید معرفی کنید تا حمایتش کنیم.

یادمان نرود اسکوچیچ ۱۴ بازی بدون باخت را با تیم ملی پشت سر گذاشت و راهی جام جهانی شد. یادمان نرود دیداری را به کره جنوبی باخت که شش مهره اصلی تیمش را به همراه نداشت و اصلی‌ترین عنصر خط دفاعی‌اش هم در همان نیمه اول مصدوم شد. تازه اگر حاج‌صفی موقعیت ابتدای بازی را گل می‌کرد که شاید کل داستان متفاوت می‌شد و امروز اینقدر راحت به اسکوچیچ مربی موفق تیم ملی نمی‌تاختیم و برایش جانشین ردیف نمی‌کردیم.

به ما نمی‌آید که قدردان نباشیم، اسکوچیچ در اوج ناامیدی فوتبال ایران را به جام جهانی رساند. او توانایی‌هایش را ثابت کرد، حالا هم حق خود اوست که روی نیمکت ایران در جام جهانی بنشیند. مردی که بزرگ‌تر و موفق‌تر از ویلموتس نامدار نشان داد هیچ بعید نیست که در جام جهانی بهتر از نامدارانی چون برانکو و کی‌روش نتیجه بگیرد و تاریخ‌ساز شود.

فوتبال ایران اسیر تفکر بیمارگونه مدیران کارنابلد و اسیر فتنه دلالان است. این هجمه بی دلیل به یک مربی موفق که امید را در ما زنده کرد با عناوین نخ نمای «مربی بزرگ می‌خواهیم» صرفاً از زبان چرب دلالان فوتبال و مدیران وصل به آن دلالان قابل شنیدن است.

کاروان تیراندازی ایران به برزیل اعزام شد

درخشش در جام جهانی برای موفقیت در هانگژو

تیراندازی
شیوا نوروزی

کاروان تیراندازی ایران با ترکیبی از بهترین‌ها راهی جام جهانی برزیل شد. جام جهانی تیراندازی از روز شنبه در شهر ریودوژانیرو آغاز می‌شود و ۱۴ تیرانداز اعزامی کشورمان در دو بخش تپانچه و تفنگ برای ثبت بهترین رکوردها به مصاف حریفان قدرتمند خود می‌روند. گلنوش سبقت‌اللهی، هانیه رستمیان، الهام هریجانی، لعیا محمدی، جواد فروغی، سجاد پورحسینی و وحید گلخندان در تپانچه و امیرمحمد نکونام، مهیار صداقت، هادی قره‌باغی، نجمه خدمتی، الهه احمدی، فاطمه امینی و فاطمه کرم‌زاده در بخش تفنگ ملی‌پوشان ایران در این دوره از مسابقات هستند. بازگشت دوباره الهه احمدی به تیم ملی جالب توجه است. رئیس فدراسیون تیراندازی در مراسم بدرقه ملی‌پوشان ابراز امیدواری کرد نفرات اعزامی نتایج درخشانی کسب کنند. مرتضی قربانی با اشاره به این موضوع اظهار داشت: «اعزام تیم به برزیل با توجه به عید نوروز و مشکلات نقدینگی سخت بود، اما با تلاش اعضای فدراسیون و سرمربیان این کار انجام شد. امیدوارم ملی‌پوشان با عزت و با صلابت در آن شرکت کنند و با سربلندی به کشور بازگردند.» محسن نصراصفهانی برگزاری اردوهای فشرده را تنها راه آماده‌سازی تیراندازان عنوان کرد. سرمربی تیم ملی تپانچه با تأکید بر اینکه شاگردانش بعد از المپیک در هیچ رویدادی شرکت نکرده‌اند، گفت: «با فرصت کمی که بعد از انتخابات فدراسیون تا اعزام به مسابقات برزیل وجود داشت، اردوهای فشرده‌ای را برای تیراندازان در نظر گرفتیم. آنها به آمادگی نسبی رسیده‌اند و امیدواریم با این آمادگی ورزشکاران بتوانند در مسابقات جام جهانی برزیل خوش ظاهر شوند. هشت ماه است، یعنی بعد از المپیک، تیراندازان در هیچ رویداد بین‌المللی حضور نداشتند. فقط جواد فروغی در مسابقات ریاست فدراسیون جهانی شرکت کرد. سایر ملی‌پوشان در هیچ رویداد بین‌المللی حضور نداشتند. امیدواریم که آنها در این مسابقات که در تمام ماده‌های تفنگ و تپانچه انجام می‌شود نتایج خوبی بگیرند و بتوانیم در ادامه راه تا بازی‌های آسیایی چین نقاط ضعف و قوت تیراندازان را بشناسیم تا آنها در بازی‌های آسیایی در اوج آمادگی باشند.» حسین باقری، مربی تیم تفنگ نیز حضور مداوم تیراندازان در تورنمنت‌های بین‌المللی را یک ضرورت خواند: «تیم با حداکثر آمادگی راهی مسابقات می‌شود. هدف اصلی ما کسب آمادگی برای حضور در بازی‌های آسیایی هانگژو چین است و می‌خواهیم توان ورزشکاران در مسابقات را ارتقا دهیم. با توجه به شرایطمان انتظار نتایج خوب را هم داریم. متأسفانه از خردادماه سال گذشته شرایط اعزام تیم به مسابقات جهانی وجود نداشت و این موضوع تیراندازان را تا حدودی دچار مشکل کرد. آنها باید با حضور در مسابقات به آمادگی برسند و حتماً در مسابقات باشند.»

بنفیکا قربانی جاه‌طلبی لیورپول می‌شود؟

مچ‌اندازی ۲ مدعی در اتحاد

فوتبال اروپا
اشرف رامین

دور رفت مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپا امشب با برگزاری دو دیدار آغاز می‌شود و منچسترسیتی و اتلتیکومادرید جدالی سخت پیش‌رو دارند. در ورزشگاه اتحاد تیم سرسخت سیتی همچنان به اهداف بزرگش فکر می‌کند و برای گذشتن از سد تیم سیمئونه آمادگی کامل دارد. سیتیزن‌ها در جزیره صدرنشین هستند، اما لیورپول در یک قدمی‌شان است و با یک غفلت کوچک جایگاه‌شان بعد از چند ماه صدرنشینی متوالی از بین خواهد رفت. شاگردان گواردیولا اخیراً به نیمه‌نهایی جام حذفی راه یافته‌اند و موفقیت در اروپا هدف بعدی آنها محسوب می‌شود. من‌سیتی در یک هشتم نهایی، اسپورتینگ را در مجموع دو بازی با پنج گل شکست داد تا رقیب تیم دوم مادرید شود. سرمربی آبی‌ها قبل از رویارویی با اتلتیکو جنگیدن را هدف اصلی تیمش عنوان کرد: «خیلی کار می‌کنیم و هر فصل این کار را انجام داده‌ایم. این اعتبار زیادی برای کل باشگاه است. ما خواهیم جنگید. بعد از بازی با اتلتیکو باید به مصاف لیورپول برویم. با این حال فعلاً اولویت ما لیگ قهرمانان است.» در آن سوی میدان راه‌راه‌پوشان به سختی از سد من‌یونایتد گذشتند و با حذف شیاطین برای ادامه مسیر در لیگ قهرمانان دوباره باید با یک تیم انگلیسی دیگر مصاف دهند. اتلتیکو دو ماه است که در هیچ مسابقه‌ای شکست نخورده، آنها آخرین بار مغلوب تیم باانگیزه بارسلونا شدند، ولی پس از آن متحول شده و پرقدرت به جنگ رقبا رفتند. این تیم کوپادل‌ری را از دست داده و با توجه به اختلاف ۱۲ امتیازی با رئال صدرنشین امیدی به قهرمانی در لالیگا هم ندارد. لیگ قهرمانان تنها امید روخی بلانکو برای رسیدن به یک جام مهم در این فصل است. سیمئونه استاد حذف تیم‌های انگلیسی است؛ اتلتیکو با هدایت این مربی از سال ۲۰۱۴ چلسی، لیورپول و منچستریونایتد را از گردونه لیگ قهرمانان حذف کرده و سیتزن‌ها باید مراقب باشند که به سرنوشت این سه تیم دچار نشوند. در ورزشگاه دالوژ، بنفیکا میزبان لیورپول است. تیم پرتغالی هنوز در رده سوم لیگ این کشور قرار دارد، بنفیکا در آخرین بازی مغلوب براگا شده و با شکست، یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان را آغاز می‌کند. در عوض قرمزپوشان مرسی‌ساید با توپ پر به لیسبون آمده‌اند تا شانس‌شان برای رسیدن به یک جام دیگر را حفظ کنند. لیورپول هم در جام حذفی انگلیس همچنان حضور دارد و هم با کسب پیروزی در دیدارهای عقب‌افتاده به رده دوم لیگ برتر رسیده است. تیم کلوپ فقط یک امتیاز کمتر از سیتی دارد و اگر بازی رودرروی هفته آینده را پیروز شود به آرزوی‌شان یعنی صدرنشینی در جزیره می‌رسند. قطعی شدن تمدید قرارداد محمد صلاح با این تیم خیال هواداران لیورپول را راحت کرده و انتظار می‌رود مهاجم مصری بعد از ناکامی تیم کشورش از صعود به جام جهانی به روند گلزنی‌هایش با پیراهن تیم انگلیسی ادامه دهد.

فقاب

بازگشت پرشورها

حدود ۸۰۰ روز طول کشید تا پرشورهای تبریزی دوباره بتوانند از تیم‌شان در ورزشگاه تبریز حمایت کنند. به جرئت می‌توان گفت که تراکتور بیشترین ضربه را از عدم حضور هوادارانش در ورزشگاه خورد، هوادارانی که یک‌شنبه شب و در بازگشت دوباره به سکوها نشان دادند چرا باید باشند. هوادارانی که از همان دقیقه اول تا پایان بازی تیم محبوب‌شان مقابل مس دست از تشویق برنداشتند و در نهایت هم برتری تیم‌شان را شاهد بودند. بازی یک‌شنبه شب ثابت کرد اگر هوادار تراکتور در ورزشگاه حضور داشت شاید جایگاه این تیم در جدول جایگاهی به مراتب بهتر از امروز بود. بازگشت پرشورها هرچند دیر را باید به لیگ هم تبریک گفت تا دیگر کمتر شاهد سکوهای خالی و ورزشگاه‌های سوت و کور باشیم. پرشورها برگشتند و تراکتور برد تا تنور لیگ داغ‌تر از قبل شود.

یادداشت

حامد قهرمانی

رونمایی از سوءمدیریت فوتبال قرن جدید!

حرف‌های سهیل مهدی، رئیس سازمان لیگ در خصوص شرایط حضور تماشاگران در دیدارهای فوتبال بیانگر حقیقت تلخ بی‌کفایتی مسئولان فوتبال کشور در برنامه‌ریزی و فراهم کردن بدیهی‌ترین امکانات برای هواداران فوتبال و حضور آنها در ورزشگاه‌هاست.

دو سال از شیوع کرونا می‌گذرد. این روزها شاید تنها کشوری که بازی‌های فوتبالش را هنوز بدون تماشاگر برگزار می‌کند ایران باشد. تازه اگر دیداری را هم با تماشاگر برگزار کند، مصیبت‌های خاص خودش را دارد و حاشیه‌هایش تا مدت‌ها گریبانگیر آقایان خواهد بود، اما چرا؟ دلیلش کاملاً مشخص است؛ فدراسیون‌نشینان و مسئولان سازمان لیگ از دو سال قبل که بر در ورزشگاه‌ها برای حضور تماشاگران قفل زدند، کرکره فدراسیون و سازمان لیگ را هم پایین کشیدند و با خیال راحت رفتند پی کارشان تا وقتی که کرونا دست از سر جهان بردارد!

خب کرونا هنوز از مردم دنیا تلفات می‌گیرد، اما در جای‌جای جهان مسابقات فوتبال با تماشاگر برگزار می‌شود، چون شرایطش را فراهم کرده‌اند. مثلاً اینکه به اندازه و درست بلیت‌فروشی انجام می‌شود یا اینکه از انجام تست کرونا و کنترل آن غول نساختند و خیلی راحت همه چیز را رصد می‌کنند. البته فراموش نکنیم که همین پروسه هم نیازمند برنامه‌ریزی و مدیران کارآمد و کاربلد است که خب در فوتبال ایران هیچ‌کدام را نداریم.

حرف‌های سهیل مهدی را باید خواند و تأسف خورد وقتی می‌گوید: «بحث پذیرش و راه‌اندازی سامانه فروش بلیت الکترونیک به واسطه اینکه باید دو دوز واکسن چک شود کلاً در اختیار شورای تأمین استان است. ورزشگاه دستگردی به واسطه ظرفیت پایینی که دارد شرایط پذیرش تماشاگران هرچند به تعداد محدود را ندارد، اما در ورزشگاه آزادی مثل گذشته بازی‌های پرسپولیس و استقلال که میزبان هستند با دستورالعمل شورای تأمین تا به این لحظه با تماشاگر خواهد بود.»

سؤال اینجاست که در طول دو سال گذشته چکار می‌کردید که امروز از زیر بار مسئولیت اینگونه شانه خالی می‌کنید و آن را به گردن دیگران می‌اندازید و بعد با افتخار اعلام می‌کنید که فقط ورزشگاه آزادی می‌تواند پذیرای تماشاگر باشد. پس بقیه چه؟ یعنی سازمان‌های عریض و طویل فوتبال با مدیران پرطمطراق و همیشه مدعی‌شان حتی توان برپایی یک مسابقه با تماشاگر در یک محیط محدود با ظرفیت مشخص را ندارند؟

خب پاسخ از حرف‌های رئیس سازمان لیگ مشخص است، نه. تعجب هم ندارد وقتی دو سال فقط خوردند و خوابیدند و ثمره آن هم این شده که حتی برای برنامه‌ریزی بازی‌های بدون تماشاگر هم با مشکل روبه‌رو هستند و طبیعی است که در برخورد با کرونا همه چیز را به گردن دیگران بیندازند و خودشان را کنار بکشند. هرچند در این ماجرا می‌توان به وضوح ردپای مسائل دیگری را هم دید، اما هیچ‌کدام از اینها نمی‌تواند بی‌برنامگی و سوءمدیریت مسئولان فوتبال را بپوشاند.

کشتی

شمیم رضوان

اعتراض سرمربی کشتی فرنگی به همکاری نکردن نادو

بنا: این روند به ضرر همه است

سال‌ها قبل فدراسیون کشتی تصمیم گرفت برای پیشگیری از دوپینگ دوبنده‌پوشان و اتفاقات ناگوار ناشی از آن، شخصاً در این مورد وارد عمل شود و قبل از نادو به گرفتن تست از ملی‌پوشان اقدام کند. این تصمیم نه فقط مانع از قدم گذاشتن کشتی‌گیران در راه کج می‌شد که مانع از بروز اتفاقات ناگوار ناشی از مثبت شدن تست ملی‌پوشان کشتی در مجامع بین‌المللی نیز می‌شد. با وجود این بعد از مدت‌ها از اتخاذ چنین تصمیم کاربردی و قابل تحسینی، داد بنا از عدم هماهنگی ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (نادو) با فدراسیون کشتی درآمده و بر این باور است که تلاش‌های سختگیرانه فدراسیون برای پیشگیری از جرایم و محرومیت‌های ناشی از دوپینگ کارساز نیست، وقتی سایر نهادها از جمله فدراسیون پزشکی - ورزشی و ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (نادو) همکاری لازم را در این زمینه نداشته باشند: «با وجود برنامه‌ریزی‌های دقیق، مهم و حساب شده فدراسیون، عدم همکاری نادو در عرصه اجرا و تأخیر در اعلام نتایج انجام ناقص آزمایش‌ها، مشکلات و دغدغه‌های بسیاری را ایجاد کرده است. برای نمونه در مسابقات قهرمانی آسیا دور قبل (اواخر سال ۹۸) به دلیل دیر اعلام شدن نتایج آزمایش‌ها بالاجبار تن به شکست کشتی‌گیر خود دادیم در صورتی که می‌توانستیم فرد دیگری را جایگزین کنیم، اگر نتایج آزمایش‌ها به موقع به دستمان می‌رسید. فدراسیون تمام اطلاعات کشتی‌گیران از شماره تلفن تا نشانی محل تمرین و منزل را که مد نظر ستاد جهانی مبارزه با دوپینگ (وادا) است در اختیار نادو گذاشته، اما با کمال تعجب متوجه می‌شویم این اطلاعات به دست وادا نرسیده و برای محمدرضا گرایی، کشتی‌گیر طلایی ایران در المپیک یک جلسه غیبت از حضور در آزمایشات دوپینگ در نظر گرفته شده که این برای کشتی‌گیری چون گرایی که با تحمل رنج و زحمت بسیار به این جایگاه رسیده و حتی کشتی ایران گران تمام خواهد شد. این مسئله را در جام تختی اهواز به عنوان مرحله اصلی انتخابی تیم ملی برای حضور در رقابت قهرمانی آسیا نیز شاهد بودیم با این شرایط نمی‌توان آینده خوبی را برای سلامت ورزشکاران متصور شد.»

محمدابراهیم امامی، سخنگوی فدراسیون کشتی نیز با اشاره به اینکه کشتی ایران در سال جاری میادین بزرگ و مهمی را پیش‌رو دارد تأکید می‌کند هر اتفاقی در بحث دوپینگ می‌تواند ضربه سنگینی به ما بزند: «در اینکه در روند نمونه‌گیری و ارسال آن به آزمایشگاهی در خارج از کشور بی‌توجهی و کم‌لطفی شده هیچ تردیدی نیست، اما انتظار فدراسیون کشتی از نادو این است که دقت و همکاری بیشتری با کشتی و با این رشته پرافتخار داشته باشد.»